

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33Em/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125207329
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kordošová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125207329.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v exekučnej veci v prospech oprávneného: A. A., narodený X.XX.XXXX, B. A. C. (otec maloletej, navrhovateľ), proti povinnej: D. A., narodená XX.X.XXXX, E. XXX (matka maloletej); o výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťa: A. A., narodená XX.XX.XXXX, bytom ako povinná; taktó

rozhodol:

I. Konanie sa zastavuje.

II. Maloletému dieťaťu sa na zastupovanie v tomto konaní ustanovuje opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Bottova 4, Trnava.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom datovaným 29.7.2023 a doručeným tunajšiemu súdu dňa 2.8.2023, sa navrhovateľ ako otec maloletej A. domáhal voči matke nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11P/5/2023-64 z 23.3.2023, právoplatného toho istého dňa, ktorým tunajší súd okrem iného schválil rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletou v rozsahu stretávania každú nepárnu sobotu a každú párnú nedeľu, oba dni od 10tej do 17tej hodiny. Matka sa v rozsudku zaviazala dieťa na stretnutie s otcom riadne a včas fyzicky aj psychicky pripraviť a odovzdať ho otcovi v mieste svojho bydliska. Oprávnený otec od povinnej matky žiadal, aby mu umožňovala realizovať tento styk. Navrhovateľ sa tiež domáhal druhým výrokom petitu svojho návrhu, aby sa všetci traja účastníci na základe súdom uloženého výchovného opatrenia podrobili odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava po dobu 6 mesiacov v termínoch a za podmienok dohodnutých s úradom, pričom matka by zabezpečovala účasť dcéry na týchto stretnutiach. Návrh otca bol rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 33Em/1/2023-33 zo dňa 13.11.2023 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 14CoE/5/2024 – 62 zo dňa 18.6.2024 zamietnutý, právoplatne dňa 3.7.2024 (teda pred rokom).

2. Matka vo vyjadrení k tomuto návrhu dňa 31.8.2023 uvádzala, že ona otcovi v styku s dcérou nijako nebráni, dokonca ju aktívne presviedčala a snažila sa motivovať, aby sa pokúsila vzťah s otcom nadviazať. Narážala však na jednoznačné, vytrvalé a rázne odmietanie zo strany dcéry. Dokonca keď na dcéru viac tlačila, aby s otcom išla von, tak sa správanie dcéry obrátilo aj voči matke, nahnevala sa na ňu a celý nasledujúci deň s matkou nekomunikovala. Matka vysvetľovala, že s otcom dieťaťa nikdy na Slovensku nevedli spoločnú domácnosť, pre dcéru je otec cudzím človekom, ku ktorému nemá vytvorený žiaden citový vzťah, či akúkoľvek emočnú väzbu. Otec nedokáže s dcérou nadviazať normálny, pozitívny rozhovor a priateľský kontakt, lebo jeho pokusy o komunikáciu sa okamžite zvrtnú na výčitky, že ako dcéra vyzerá, ako sa oblieka a podobne, čo len zvyšuje odpor adolescentnej dcéry k stretávaniu s ním. Proti vôli XX-XXXXXXX dieťaťa ho nie je možné ani zo strany matky nútiť stretávať sa s otcom. Maloleté dieťa totiž nie je predmetom konania, o ktorom sa rozhoduje, ale subjektom, účastníkom konania, ktorý má právo sa vo veci vyjadriť a ktorého názor je potrebné brať do úvahy. Právo otca maloletej na styk s dieťaťom musí ustúpiť vôli a názoru maloletého dieťaťa. Na pojednávaní

dňa 13.11.2023 matka uvádzala, že spočiatku otec za dcérou chodieval do E. pravidelne. V lete už chodil menej a v septembri 2023 bol naposledy pred ich rodinným domom, odvtedy otec nedošiel, ani sa neozval. Dovoľte otec ísť odmieta, je to jeho rozhodnutie. Matka mu v tom nebráni, ani v stretávaní. Rešpektuje rozhodnutie dieťaťa, že nikam von s otcom ísť nechce. Matka nevie, kde otec býva a kam by dcéru zobral, ani nevie ako si stretávania predstavuje. Maloletá A. sa k celej veci bez prítomnosti matky pred súdom vyjadrila tak, že keď už sa s otcom stretne pred ich domom, on všetko iba kritizuje, napríklad jej vlasy, nechty alebo oblečenie. Nechce s ním nikam chodiť, sama sa tak rozhodla, matka ju vôbec neovplyvňuje; maloletej je nepríjemné, že ako otec vyzerá, hanbí sa za neho. Otec ju nikdy nepozval napríklad na obed alebo ju nikdy nemotivoval k stretnutiu tak, aby sa jej to páčilo. On vždy príde takto bez ohlásenia okolo jedenástej nepárnu sobotu alebo párnú nedeľu. Zavolá A. na telefón, že má ísť dole, keď už je pred bránou. Zvykne priniesť čokoládu a magnetky z výletov po Slovensku. Dcéru nikdy so sebou na takýto výlet nezobral. Maloletá nevie, že kde otec býva, ani kde pracuje. Jasne sa vyjadrila, že na žiadne sedenia na úrad ani s mamou a ani s otcom chodiť nechce. Základná škola, ktorú vtedy A. navštevovala potvrdila, že si riadne plní povinnú školskú dochádzku, je nekonfliktná, priateľská, na vyučovanie sa pripravuje. Spolupráca s matkou je bezproblémová, s otcom neprebíha žiadna spolupráca. Obec E. takisto nemá o otcovi maloletej žiadne informácie. Zo správy orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately datovanej 13.9.2023 bolo zistené, že v domácnosti matky je upratané a čisto, A. má svoju vlastnú izbu, kde má všetko potrebné a nič jej nechýba. Neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloletú; matka má vytvorené vhodné podmienky pre jej zdravý rast a vývin.

3. Keďže v tomto konaní súd nezistil žiadne porušovanie povinností matkou uložené jej vo vykonateľnom súdnom rozhodnutí, ani tie, na ktoré poukazoval otec, súd jeho návrh zamietol. Mal spoľahlivo preukázané, že matka nijako negatívne dcéru voči otcovi neovplyvňuje, riadne i včas ju na stretnutia pripravuje, vôbec jej nebráni v stretávaní, ktoré prebieha z vôle a pričinenia samotného otca neskoro, nepravidelne a neohlásene, dcéru otec nemotivuje ničím, na čo by mala dôvod sa po jeho príchode tešiť; ich stretnutia pred domom sú rozpačité, konverzácia viazne, lebo sa uberá cestou výčitiek v negatívnom naladení, čo je pre dieťa odradzujúce, nudné a nie motivujúce. Súd skonštatoval, že otec je vo veľkej miere sám zodpovedný za tento stav a svojim prístupom prejavil nezáujem niečo v danej veci zmeniť. Odvolací súd sa stotožnil s názorom tunajšieho súdu a doplnil, že nie je vždy účelom konania o výkone súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí, aby súd automaticky siahal k donucovacím prostriedkom za prípadné nedodržanie styku podľa súdneho rozhodnutia. K týmto prostriedkom súd pristúpi až vtedy, ak sa skutočne povinná osoba nepodrobuje súdnemu rozhodnutiu. Súd pritom vychádza zo skutkového stavu, rozhodujúceho v čase vydania rozhodnutia. Nariaďovanie výkonu súdneho rozhodnutia môže totiž spôsobiť ďalšie vyostrenie právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Súd v odôvodnených prípadoch (vek a rozumová vyspelosť) prihliadne aj na správanie a názor maloletého dieťaťa.

4. Otec podal dňa 22.9.2025 opätovný návrh na výkon totožného rozhodnutia tunajšieho súdu č. k. 11P/5/2023-64 z 23.3.2023 v časti úpravy styku otca s maloletou dcérou A. s odôvodnením, že dieťa stále nebýva pripravené na stretnutia s otcom psychicky a ani fyzicky, čím matka porušuje svoju povinnosť, zámerné ovplyvňuje dieťa a povzbudzuje ho proti otcovi, ktorého obišla aj pri výbere školy pre dcéru, za čo všetko by mala byť podľa názoru otca potrestaná. V poslednom návrhu opisoval, že bol za dcérou v E. celkovo 19 krát. Dieťa je podľa otca vekovo zaostalé na úrovni 8 -10 rokov, hoci má už XX, keďže sa mu matka nevenuje, lebo pracuje 16 hodín denne a nemá čas; dcéra sa nevie orientovať v situácii, nedokáže ani pozdraviť susedu, nikde nebola, nemá žiadne zážitky, jej cieľom je hrať hry na telefóne a hladkať mačku. Nosí čierne oblečenie, dlhé nalakované nechty, ktoré jej otec nedovolil a vyčítal. Na otázku ako sa má odpovedá dobre, na ďalšiu čo má nové, odpovedá nič. Otec priznal, že od 29.6.2024 nechodil za dcérou, lebo v tom nevidel význam a došiel až 2.2.2025, avšak dcéra sa vyjadrila, že nechce ísť s otcom nikam, bol jej ľahostajný, nechýbal jej. Potom priniesla von mačku, ktorú hladkala a dala otcovi najavo, že kto je pre ňu dôležitejší a koho má rada. Dňa 25.8.2025 pri ďalšej návšteve otca v E. u dcéry, ona opäť nemala záujem sa rozprávať. Otec začal dcéru vyčítať ako od roku 2016 si na neho nikdy nespomenula, na narodeniny, na meniny, ani na Vianoce, či Silvestra. Dcéra otca nikdy nekontaktovala, neoslovila ho otec, ani sa ho nespýtala ako sa má. Od roku 2011 do roku 2018 žil navrhovateľ na F., matka s dcérou tam chodievali raz do roka na tri týždne, po roku 2016 už nechodili.

5. Podľa článku 12 základných princípov CMP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto

časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým, alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

6. Na tomto mieste súd navrhovateľovi zdôrazňuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex officio. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania vo forme uznesenia, proti ktorému je prípustné odvolanie.

7. Z porovnania oboch návrhov navrhovateľa je zrejmé, že sa nimi domáhal (v tomto konaní pod sp. zn. 33Em/5/2025 aj v konaní pod sp. zn. 33Em/1/2023) nariadenia výkonu rozhodnutia tunajšieho súdu č. k. 11P/5/2023-64 z 23.3.2023 v časti úpravy styku otca s maloletou dcérou A., pričom vo svojom druhom návrhu znova opisoval správanie dcéry pri stretnutiach, ktoré považoval za nevhodné, ignorujúce otca, neúctivé, jednoducho výrazne odmietavé. V predchádzajúcom konaní súd zisťoval osobným pohovorom na súde názor maloletej A., ktorá bude mať onedlho 16 rokov (a teda jej názor je kľúčový pri posudzovaní jej najlepšieho záujmu), pričom z opisu situácie navrhovateľom je zrejmé, že tento sa takmer nezmenil a dieťa o styk s otcom z vlastného rozhodnutia záujem nemá. Keďže nedošlo k žiadnej zmene podstatných skutočností, ani v správaní účastníkov a vo veci o návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletou dcérou bolo už právoplatne rozhodnuté, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Preto súd predmetné konanie podľa § 373 a § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 230 CSP pre prekážku res iudicata zastavil. Na priebeh exekučného konania totiž takisto musia byť splnené základné procesné podmienky vrátane neexistencie prekážky rei iudicatae.

8. Žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať. Opatrovníka súd ustanoví aj v prípadoch, ak maloleté dieťa nemá zákonného zástupcu alebo ak zákonný zástupca nemôže z vážneho dôvodu maloleté dieťa v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať. Funkcia opatrovníka zaniká ukončením konania alebo vykonaním právneho úkonu, na ktorého účely bol ustanovený (§ 31 ods. 2, 3 a 4 veta druhá Zákona o rodine). Ak treba, aby za maloletého konal opatrovník súd na návrh ustanoví za opatrovníka najmä blízku osobu maloletého, u ktorej je predpoklad, že bude konať v záujme maloletého, ak s ustanovením súhlasí. Inak ustanoví za opatrovníka orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (§ 117 Civilného mimosporového poriadku).

9. Súd ustanovil maloletej A. za opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny uvedený vo výroku, ktorý v tomto konaní chráni jej záujmy, lebo nebola navrhnutá žiadna blízka osoba, ktorá by s týmto ustanovením súhlasila.

10. Nad rámec vyššie konštatovaného dôvodu zastavenia konania súd navrhovateľovi zdôrazňuje, že vo veku dieťaťa, ktoré sa blíži k dospelosti (takmer XX G.), by malo byť stretávanie s rodičom realizované na základe dohody rodiča a tohto dieťaťa bez nútených zásahov súdu. V predchádzajúcom konaní neboli zistené žiadne vplyvy iných osôb na maloletú, tak ako tvrdil otec, čo vyplynulo aj z vyjadrenia samotnej maloletej. Otec si musí uvedomiť, že maloletá dcéra s ním nechce byť len pre jeho správanie k nej a v žiadnom prípade nie je pod vplyvom iných osôb. Vzhľadom na vek A. v čase nového rozhodovania a tomu prináležiacu rozumovú vyspelosť (ktorú otec svojsky a necitlivo spochybňuje), nemožno jej vyslovený názor prehliadať a nerešpektovať, pretože by to mohlo vážne zasiahnuť do zdravého psychického vývoja maloletej a tento vážne ohroziť. Názor dieťaťa by v prvom rade mali rešpektovať jeho rodičia, vrátane samotného otca a to aj napriek tomu, že z pohľadu navrhovateľa môže byť stanovisko dieťaťa v rozpore s jeho vlastnou predstavou o ich vzťahu a pochopiteľne je pre neho bolestivé. Súd len môže znovu apelovať na otca, aby zvažil svoj postoj, rešpektoval názor maloletej a pokúsil sa dať dcére najavo svojim správaním pochopenie; tiež aby bol trpezlivý vo vzťahu k očakávaniu zlepšenia situácie. Nie je vhodné u žiadneho dieťaťa a navyiac u maloletej v jej veku vynucovať stretnutia, keď tieto zásahy napr. zo strany

súdu či polície by mohli mať nepriaznivý dopad na psychické zdravie maloletej a vyvolať ešte ďalšie negatívne postoje voči otcovi. Ak otec prijme, že dcéra nie je ovplyvňovaná inými osobami a problém styku je v ňom a zmení svoje správanie, je istá nádej v zmenu vzťahov medzi ním a maloletou. Dieťa je vo veku blízkom dospelosti a jeho názoru je potrebné dôverovať. Otec musí oddeliť jeho vzťah k matke maloletej a tento neprenášať do vzťahu s dcérou. Ani Ústavný súd SR nepovažoval za ústavne nekonformný názor odvolacieho súdu, podľa ktorého je právom dieťaťa, ale nie jeho povinnosťou stýkať sa s rodičom, ktorému nie je zverené do starostlivosti (III. ÚS 16/2015). Inštitút výkonu rozhodnutia nie je určený na to, aby sa stal nástrojom násilnej zmeny prejavov vôle maloletého dieťaťa, pokiaľ jeho rozhodnutie nebolo úmyselne ovplyvnené tretími osobami. Pokiaľ dieťa nie je napriek adekvátnemu výchovnému pôsobeniu možné presvedčiť, že má ísť k rodičovi, javí sa ukladanie pokút ako nezmyselné a neplniace zákonom predvídaný účel (III. ÚS ČR 3462/14). Ak je zmyslom rodičovskej starostlivosti blaho dieťaťa a jeho ochrana, potom vynucovanie vzájomného kontaktu proti silnej vôli dieťaťa tento zmysel napĺňať nemôže. Dieťa je bez ohľadu na stav svojej rozumovej a emocionálnej vyspelosti tiež cítiacou ľudskou bytosťou. Snažiť sa vymôcť si s ním kontakt nútene, obvykle nie je spôsobilé vytvoriť medzi dieťaťom a rodičom pevné rodinné puto, čo je práve základným zmyslom realizácie styku.

11. Z uvedených výkladov je zrejmä jednoznačná prevencia názoru, že hoci rodič a dieťa majú každý samostatne právo stýkať sa s tým druhým, vynútenosť realizácie tohto práva s poukazom na záujmy dieťaťa je len chabá. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bol postulát rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Najlepší záujem dieťaťa však obsahuje aj ďalšie komponenty. Osobitne významný je v tomto smere najmä názor dieťaťa. Napríklad, čím je dieťa staršie, tým je obsah jeho najlepšieho záujmu determinovaný práve názorom dieťaťa – všeobecný komentár Výboru OSN pre práva dieťaťa č. 14 dokonca uvádza, že od určitého štádia vývoja dieťaťa bude obsah najlepšieho záujmu dieťaťa s názorom dieťaťa splyvať. Zohľadniac najlepší záujem maloletého dieťaťa možno vyvodiť, že rodičia majú právo na styk s dieťaťom v takom rozsahu, ktorý je v jeho najlepšom záujme a v najlepšom záujme dieťaťa môže byť aj netráviť s rodičom vôbec žiaden čas (Právne postavenie maloletého dieťaťa vo vzťahu k jeho rodičom, C., 1. vydanie, 2023, s. 89 – 97).

12. Podľa § 391 CMP, o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, lebo tento zákon neustanovil ani účastníci nenavrhli inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať na tunajšom súde v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie. V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania: a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, f) spisová značka, a tiež osobitné náležitosti: g) proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, h) v akom rozsahu sa napáda, i) z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne - odvolacie dôvody, j) čoho sa odvolateľ domáha - odvolací návrh (§ 127 ods. 1, 2 a § 363 Civilného sporového poriadku).